

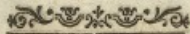
Titel: Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.

Citation: "Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2*, Sander og Morthorst, 1773, s. 47. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_002-shoot-w2_002_004_p47_bZONE1468887/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fordeles Afvigelse, hvor blive da vore rorte Christne? De falde da fra Gud, til dem selv og Diævelen. Fra Troe til Bantroe, fra Haab til Fortvivlelse. Og hvad Under! Deres Hierte ere endnu ikke blodgiorde, de ere som Stene. Samvittighedens Dømme, et af Naturen bevegelig Temperament, bidrager vel til Bifald; men saa længe Lovens Hammer ikke har sonderlaget Klippen, kan Evangelii Sæd ei fæste dybe Rodder.

Guds Ord er en kraftig Sæd, naar det ikke af timelige og verstlige Bekymringer qvæles. *Texten: v. 14.* Det, som falder iblant Torne, ere de, som hore og gaae bort, og qvæles af dette Livs Omhyggelighed, Nidom og Belyst.— Ei alle Livets og timelige Bekymringer kan siges at qvæle Guds Ord, og hindre dets Kraft. Det er os paalagt, som fornuftige Mennesker, at arbeide, og vise Omhyggelighed i den Cirkel, vi befinde os; og jo troligere vi vise os i vor Kald, naar det er lovligt, og skeer ordentlig, des kiendeligere vise vi vor Christendom. Det er os paalagt, at sørge for Livets Bequemmeligheder, og dets Fær; og disse Bekymringers Efterladelse, er at stole formastelig paa Forsynet. Der er dog Forskiel at sørge, som Christne, med de Bilskaar: Herre! om du vil; og at sørge som Hedninger, saa at Verden og det Forfængelige